

ماه رمضان فرصت فوق‌العاده برای تحول در انسان است

ماه رمضان بهترین فرصت برای خودسازی است؛ حتی رسول‌الله(ص) در دورانی که هنوز مبعوث نشده بود، ماه رمضان را روزه می‌گرفت. این ماه یک فرصت فوق‌العاده برای تحول در انسان است.

ماه رمضان بهترین فرصت برای خودسازی است؛ حتی رسول‌الله(ص) در دورانی که هنوز مبعوث نشده بود، ماه رمضان را روزه می‌گرفت. این ماه یک فرصت فوق‌العاده برای تحول در انسان است.

به گزارش خبرگزاری مهر، دکتر سیدیحیی یثربی مفسر قرآن و استاد فلسفه دانشگاه علامه طباطبائی به مناسبت آغاز ماه رمضان یادداشتی را به این شرح منتشر کرده است:

با آرزوی توفیق برای همه مؤمنانی که عزم جزم کرده‌اند که پذیرای ماه رمضان باشند یا در این ماه مبارک به مهمانی خدا بروند، نکاتی را به عرض می‌رسانم:

رمضان در طول عمر انسان‌ها بارها می‌آید و می‌رود اما همیشه ما مسلمانان این‌طور فکر می‌کنیم که رمضان که رفت همه چیز را با خود می‌برد؛ و در ما هیچ تحولی ایجاد نمی‌کند.

ماه رمضان بهترین فرصت برای خودسازی است؛ حتی رسول‌الله(ص) در دورانی که هنوز مبعوث نشده بود، ماه رمضان را روزه می‌گرفت و در آخرهای رمضان به اعمال مخصوصی می‌پرداخت و در غار حرا، اعتکاف می‌کرد، یعنی به تنهایی آنجا می‌رفت و راز و نیاز می‌کرد. این ماه یک فرصت فوق‌العاده برای تحول در انسان است.

اما این مسئله را قبول دارم که پس از ماه رمضان می‌بینیم باز همان آدمی هستیم که قبل از ماه رمضان بودیم. تغییری در ما ایجاد نشد. چرا تغییری در ما ایجاد نشد و چرا باز دروغ می‌گوییم، باز محرم و نامحرم را رعایت نمی‌کنیم و یا در نمازخواندن تنبلی می‌کنیم مثل قبل از ماه رمضان؟

در سلوک عرفانی یک اراده و یک همت داریم. همت، آن هدف‌گیری بلند انسان است که می‌گوید من می‌خواهم این‌طور شوم. ولی اراده مربوط به اقدامات قدم به قدم انسان‌هاست. برای مثال آنکه همت ثنا دارد همتش به ثنا می‌رسد. اما در این راه باید از هزاران مسئله بگذرد. برای اینکه رمضان در ما اثر بگذارد باید آن همت را داشته باشیم. ما در جامعه همت مسلمان شدن و اسلامی شدن را داشته باشیم. همت پیرو محمد(ص) و علی(ع) و فاطمه(س) شدن را داشته باشیم؛ ماه رمضان روی ما اثر می‌گذارد و ما را صدها قدم به جلو می‌برد.

اما اگر این اراده را نداشته باشیم و از سر عادت و بنا به عرف روزه بگیریم و از یکی و دو وعده غذایی‌مان صرف نظر کنیم طبیعی است که چنین روزه گرفتنی اثری بر ما نمی‌گذارد. هر جلسه نیایش و قیام به نماز اثرگذار است ولی تا آن همت و هدف بلند را برای خودمان تعریف نکرده باشیم این‌ها تبدیل به مسائل روزمره می‌شوند و به طور عادی آن را انجام می‌دهیم و تمام می‌شود و باز همان می‌شویم که قبلاً بودیم.

برای مثال سفر مکه به تنهایی می‌تواند در انسان تحول بزرگی ایجاد کند ولی به شرط اینکه انسان بخواهد به این تحول برسد. اما همین‌طوری مکه رفتن یا اینکه فیشی خریداری کرده و یا نوبتش رسیده یا اینکه فلانی مکه می‌رود من هم همراهش بروم، این چنین حجبی عاری از همت است. همتان را باید از اول تعریف کنیم که می‌خواهیم بنده محبوب خدا باشیم؛ از مقربان درگاه حق باشیم اگر این همت را پیشاپیش خودمان قرار دادیم مطمئناً رمضان روی ما تأثیر زیادی می‌گذارد؛ ولی ندانستیم که می‌خواهیم چه کاره باشیم مثل همان دزدی می‌شویم که بیت‌المال را با آن همه حرمتی که در اسلام دارد در زندگی‌مان به کار می‌گیریم و رفاه برای خودمان درست می‌کنیم؛ روزه چنین فردی روی او اثر نمی‌گذارد.

باید خودمان هدفی را تعریف کنیم این کارها جزو قدم‌های آن هدف باشد هر کدام قدمی باشد به سوی آن هدف. به طور کلی مثلاً اگر خانمی از اول برای خود زندگی حضرت فاطمه(س) را تشخیص بدهد و تعریف کند، این مسئله به او کمک می‌کند که یک مقداری محبت دنیا در دلش کم شود. اما اگر چنین تعریف و هدفی نداشته باشد روزه‌ای که می‌گیرد اثری بر او نمی‌گذارد.